

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

http://zs1.nmnm.cz

číslo 47 - prosinec 2007



PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124



Po třech letech se opět soutěžilo
o titul MISS 1. ZŠ 2007

str. 6

PÁR SLOV ÚVODEM

Uf, uf! Zase na poslední chvíli! Těžko říct, čím to je, ale v poslední době se nám obdivuhodně daří vydávat jednotlivá čísla se zpožděním. Tentokrát jsme měli skoro strach, že se z vánočního čísla stane povánoční. Ale nakonec to dobře dopadlo a číslo je na světě.

Protože Vánoce už opravdu klepou na dveře, je velká část obsahu věnována právě těmto svátkům. Nezapomněli jsme ani na Mikuláše, který se tentokrát u nás ve škole skutečně povedl. No a stěžejní akcí redakce v posledním období byla příprava soutěže o titul MISS 1. ZŠ, která se uskutečnila po tříleté přestávce, takže téhle události věnujeme rovněž několik stránek. Nechybí ani tradiční rubriky a obvyklé články.

Tak hezké předvánoční počteníčko.

Redakce

školní časopis
Puclík

přeje všem čtenářům

**krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce**



CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 19. 12. 2007 Vánoční turnaj v piškvorkách
3. ročník Puclíkova turnaje v piškvorkách na počítačích
- 22. 12. 2007 – 2. 1. 2008 Vánoční prázdniny
- 28. 1. 2008 Vystoupení skupiny HUMANITAS
Seznámení s africkou kulturou
- 31. 1. 2008 Pololetní vysvědčení
- 1. 2. 2008 Pololetní prázdniny



PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Skutečně vaječný den se vším všudy zažil Tomáš Kadlec ze 7.C. Do laboratorních prací z přírodopisu si měli donést syrové vejce. Tomáš nezapomněl, vejce si donesl, a aby se mu někde nezakutálelo, chytře je schoval do zadní kapsy u kalhot. Tušíte správně – o přestávce si na něj sedl! Celou češtinu pak seděl jen na jedné půlce svého pozadí. O polední přestávce před laboratorkou si Tomáš zaběhl domů pro náhradní vejce a pro jistotu si vzal dvě. To první mu spadlo na zem hned v přespole, kde na laboratorku čekali, a to poslední vítězoslavně uchránil v neporušeném stavu až do příchodu do učebny přírodopisu. Paní učitelka Janíčková vydala pokyn, že se vejce mají rozklepnout do sklenic. Tomáš vejce sice úspěšně rozklepl, ale místo do sklenice si jej elegantě pustil do klína. Krááásně se mu rozteklo po kalhotách! No a pak se zdálo, že laboratorka dál pokračovat nebude, protože paní učitelka Janíčková vypadala, že v tom smíchu stráví zbytek života.
- Iva Sáblíková z 9.C si tuhle zapomněla doma klíč od šatnové skříňky. Šla si ho tedy půjčit do kanceláře, ale tam nebyl. Požádala proto o pomoc pana třídního učitele Jurka, který nezaváhal, vzal pilku a zámek normálně přefiknul. Nutno dodat, že mu u té bohulibé činnosti půl třídy 9.C asistovalo a druhá půlka mu do toho kibicovala. No a když byl zámek konečně vejpůl a skříňka otevřena, kde se vzaly, tu se vzaly, přišly ostatní dvě dívky, které s Ivou skříňku obývají. Klíč s sebou pochopitelně měly – jen jim v té chvíli už byl malinko na nic.
- Když před nedávnem šla 8.C do kreslírny na hudebku, byly zatažené rolety a v učebně úplná tma. Honza Horňas tam vlezl a zasněně pronesl: „Hmmm, romantika...“

OBSAH

§ Pár slov úvodem.....	2
§ Co nás čeká.....	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Den je krátký, noc je dlouhá.....	3
§ My loutkáři.....	3
§ Do Vánoc zábavy moc.....	4
§ MISS 1. ZŠ 2007.....	6
§ Vánoční dárek.....	8
§ Mikuláš - dobrý přítel náš.....	10
§ Přišel k nám Mikuláš.....	11
§ Anketa.....	12
§ Soutěže.....	14
§ Kralice, Dukovany, Dalešice.....	15
§ Vyzvídali jsme... ..	16
§ Okénko ZŠ Slavkovice.....	18
§ Prvňáčci už umí číst.....	19
§ Sběr kůry.....	20
§ Výlet do Prahy.....	22
§ Město vidím velké... ..	22
§ Medové pohlázení.....	23
§ Sedmáci medáci.....	23
§ Čajový den v 5.A.....	24
§ Podzimní tričkování.....	24

DEN JE KRÁTKÝ, NOC JE DLOUHÁ

Přišel čas adventu. Svět pohltila bílá peřina, která nám padá z nebe. Je to snížek bílý, bělounký sníh. Denního světla ubývá a tmavé noční oblohy pořád jenom přibývá. Dny se krátí a za několik dnů přijde ten dlouho očekávaný Štědrý den.

V tento den se celá rodina těší na večer. Připravuje štedrovečerního kapra s bramborovým salátem a spoustu dalších dobrot. Všichni se nemohou dočkat, až zazvoní zvoneček a přijde to nejdůležitější a nejočekávanější z celého dne.

Každý rok se rozzáří tisíce dětských očí, které svítí jako hvězdičky za úplně jasné noci. Hmm, a nejen ta dětská očka svítí... No prostě jsou to svátky všeobecné pohody, klidu a míru.

Andrea Žváčková, 8.C

My loutkáři

Tak už víme, jak je těžké hrát loutkové divadlo! V rámci hodin českého jazyka a výtvarné výchovy jsme si vyzkoušeli, co vše je pro loutkové divadlo důležité.

Nejdříve jsme se pokusili vybrat vhodné náměty pro naše divadélka. Na výběr jsme měli hned několik příběhů, které do našich týmů přinesli jednotliví členové. Následovala diskuse o nejvhodnějším příběhu. Námět je vybrán, a proto se můžeme pustit do přípravy loutek a kulís pro naše příběhy. Z krabic a vařeček vznikala zajímavá divadla. Zároveň musíme sepsat jednoduchý scénář. Co to je a jak vypadá, jsme se dozvěděli v literární výchově. A teď ještě nacvičit příběhy.

Konečně je tu den premiér! Všechny příběhy i práce byly originální, a tak jsme byli zvědaví, co si kdo připravil. Každý se snažil být nejlepší, zároveň jsme zjistili, že i za loutkovým divadlem je spousta práce.

Mgr. Marcela Zelenková





Do Vánoc

CO NÁS ČEKÁ V POSLEDNÍM TÝDNU

zábavy moc

Už jsme si celkem zvykli na to, že poslední předvánoční týden bývá u nás ve škole v mnohém odlišný od ostatních běžných týdnů. Kromě toho, že v tomto období bude každý den vyučování začínat místo zvonění koledou, nás čeká ještě několik zajímavých akcí, které pro vás Puclík připravil

] TRADIČNÍ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ]

Zaměření vánoční soutěže jsme neměnili ani v letošním roce. Šlo nám totiž o to, aby se dala ohodnotit celá třída, i když je nám jasné, že se v každém kolektivu najde pár jedinců, kteří to za ty ostatní udělají. Je ale na vás, abyste se domluvili a práci si mezi sebe rozdělili – soutěžit se totiž bude

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ VYZDOBENOU TŘÍDU

Žádné podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, všechno závisí na vás. Určitě ale chcete mít ve třídě vánoční atmosféru, takže nějakou výzdobu stejně asi plánujete. Do soutěže se není třeba ani přihlašovat – prohlédneme si všechny třídy. Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **ve čtvrtek 20. prosince 2007** odpoledne a odměnu za nejlepší výzdobu obdrží celá třída v pátek 21. 12. 2007. Od děleně budeme hodnotit třídy prvního a druhého stupně.

] ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK]

Stejně jako v minulých letech bude i letos v posledním předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Během posledního týdne můžete vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin umístit pod stromeček dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vá-



noce udělat radost. Na konci týdne pak Puclík zařídí, aby se dárky dostaly do těch správných rukou. Pokud se rozhodnete své dárečky pod stromeček přichystat, nezapomeňte je **čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny**. Věnujte napsání a zejména připevnění těchto údajů na dárky dostatečnou pozornost - každý rok se totiž objeví pár dáreků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí. Buď je tam dárcce vůbec nenapsal, nebo napsal, ale cedulka v tom chumlu dáreků někde zmizela.

] VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH]

Již potřetí budete mít možnost změřit své síly se spolužáky v elektronických piškvorkách. Loni byla účast soutěžících opravdu hojná, přihlásilo se přes čtyřicet piškvorkářů, tak jsme moc zvědaví, kolik zájemců přiláká letošní třetí ročník soutěže. Utkají se vždy dva hráči, každý má k dispozici počítač a jejich jediným úkolem je umístování křížků a koleček na hrací plochu. Vyhrává ten, kdo dokáže jako první sestavit nepřerušovanou řadu z pěti svých symbolů. Turnaj proběhne ve středu **19. prosince 2007**, účastníci se mohou do soutěže hlásit **od 12.45**



hodin v kreslárně (vyučování končí všem ve 12.05). Po rozlosování dvojic bude zahájena vlastní soutěž v učebnách výpočetní techniky – bude se hrát prostřednictvím počítačové sítě. První a druhý stupeň soutěží odděleně.

Vyzýváme také učitele k účasti v turnaji!!! V prvním ročníku soutěže jsme měli jen jednu soutěžící učitelkou dvojici, loni se zúčast-

nily čtyři paní učitelky, a tak doufáme, že letošní rok přinese opět nárůst účastníků z řad učitelů. Na vítěze ve všech kategoriích čekají jako vždy hezké ceny.

Redakce

MISS 1. ZŠ

Mgr. Marcela Zelenková
2007

Po tříleté odmlce se školní časopis Puclík rozhodl, že uspořádá další ročník volby školní MISS. Byli jsme mile překvapeni velkým zájmem ze strany soutěžících, ale o to těžší to měla porota, která měla vybrat tu NEJ dívku.



V sále kulturního domu se 12. prosince 2007 sešlo 28 soutěžících a spousta fanoušků v publiku. Dívky čekaly tři disciplíny - dvě z nich předem znaly, třetí byla utajena do poslední chvíle.

1. disciplína

V první části se dívky krátce představily. Snažily se o sobě

říci to nejzajímavější a svým projevem upoutat porotu. Vzhledem k množství soutěžících dívek byla první disciplína rozdělena na dva bloky, mezi kterými mělo publikum čas si zatančit na parketu.

2. disciplína

Druhá disciplína byla volná. Záleželo na jednotlivých sou-

těžících, co je jim blízké a čím upoutají porotu i přihlízející fanoušky. Soutěžní odpoledne nám tak zpestřilo taneční vystoupení, hra na flétnu, mluvené slovo i krásný zpěv. Hlavu nám zamotalo vystoupení Sabin Šebkové, která předvedla hru na vinily, což bylo opravdu něco netradičního, a tak jsme se i něco přiučili. Všechna vystoupení byla něčím zajímavá, porota i diváci je sledovali s velkým zájmem.

Pro publikum byla připravena divácká hlasovací anketa – prostřednictvím hlasovacích lístků mělo zvolit svoji miss – MISS sympatie. Aby to nebylo líto chlapcům, volily dívky přítomné v sále i Missáka školy.

Do semifinále měly pokračovat pouze vybrané dívky, a proto porota stála před velkým rozhodnutím, jak z velkého množství uchazeček vybrat opravdu ty nejlepší. Vyžádala si čas, jež jsme vyplnili opět tancem.



Z celého soutěžního pole bylo nakonec vybráno osm dívek, které pokračovaly v soutěži a měly šanci na získání titulu.

3. disciplína

A je tu třetí – tajná disciplína! Na pódiu se objevily stoly, židle, modelky s dlouhými vlasy... a to je ono! Třetí disciplína měla ukázat, jak je dívka kreativní, jak si umí poradit v každé situaci. Úkolem bylo v daném čase vytvořit originální účes. I s tím si všechny semifinalistky skvěle poradily a porotě opět nijak neulehčily rozhodování.

Vyhlášení výsledků

Po chvíli tance a pohody přišlo vyhlášení výsledků. Porota i diváci v sále se nakonec shodli na stejné dívce - MISS sympatie **Šárka Poulová**, kterou si zvolilo svými hlasy publikum, se stala rozhodnutím poroty také držitelkou titulu MISS 1. ZŠ 2007. Druhé místo a titul 1. VICEMISS 1. ZŠ pro tento rok získala **Kateřina Bloudková**. Missákem byl zvolen Marek Holeček, který ale zklamal publikum tím, že opustil sál dříve, než začalo slavnostní vyhlášení výsledků. Cenu a šerpu si převzal

dodatečně ve škole – není to škoda?

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem soutěžícím i publiku za skvělou atmosféru v sále i v zákulisí. Poděkování patří i porotě, která měla v letošním ročníku soutěže zatím nejtěžší úkol, protože vybírala z historicky největšího množství soutěžících dívek. Zapomenout nesmíme ani na skvělou práci paní učitelky Slámové a Buchtové ve zvukové kabině. Děkujeme i všem ostatním učitelům, kteří s přípravou soutěže pomohli, a také členům redakce školního časopisu Puclík, kteří celou akci zorganizovali.



Šárka POULOVÁ

MISS 1. ZŠ 2007
MISS SYMPATIE 1. ZŠ 2007

Kateřina BLOUDKOVÁ

1. VICEMISS 1. ZŠ 2007

VÁNOČNÍ DÁREK

Mgr. Pavlína Poláčková

SOUTĚŽ O TITUL MISS PRO DĚTI Z 1. STUPNĚ

Úhledně zabalená krabička s velkou překrásně uvázanou stuhou v sobě skrývá nádech tajemna. Téměř v každém z nás se při pohledu na ni objeví nepřekonatelná, nutková a láková touha zatáhnout za konec stužky a poodhalit tu roušku tajemství. Pojdme, zlehounka zatáhněme a rozbalme dárek připravený redakcí našeho školního časopisu.

Co se v něm skrývá? Odpoledne plné zábavy, tance, ale i napětí. Žádná obyčejná vánoční diskotéka, ale pravá nefalšovaná volba nejsympatičtější malé slečny - „MIŠŠičky“ a mladíka - „MIŠŠáka“, což je obdoba soutěže o titul MISS 1. ZŠ 2007 pro děti z prvního stupně. Jako u každé správné soutěže ani tady nechybí moderátor v podobě paní učitelky Jaroslavy Truksové, fotograf, kameraman a sličné asistentky. Z „nebeských výšin“ zvukové kabiny shlíží na taneční parket paní učitelky Renata Slámová a Viera Buchtová a mixují koktejl nejrůznějších hitů na přání malých tanečníků a tanečnic.



Každá třída tu má svá želízka v ohni. V záři světel a reflektorů se po pódiu pohybuje 18 odvážlivců bojujících o mety nejvyšší. Všichni tu mají fanoušky nejen v podobě spolužáků, ale i rodičů, a dokonce prarodičů, kteří přišli své favority podpořit. Všechny čeká trojlístek úkolů – představení se publiku, volná disciplína a konečně taneční kreace na hudbu.

Výkony jsou velice vyrovnané, na jevišti se střídá rozmanitá paleta výstupů – od recitace přes vyprávění vtipů, taneční a aerobikové kreace, hru na hudební nástroje, fotbalová a tenisová utkání až po kouzelnické umění. Nelze se tedy divit tomu, že rozhodování poroty není vůbec jednoduché. Ani publikum nezůstává ochuzeno o možnost zasáhnout do konečného výsledku – volí si svoji MISS sympatie. Na správnost a regulérnost této volby dohlíží skupinka dívek z 5.B.

Ať se nám to líbí nebo ne, vítěz může být vždy jenom jeden, a tak za zvuku famfár jsou korunováni a z rukou pana ředitele přebírají nejen krásné šerpy, ale i drobné dárečky:

4.-5. ročník

MIŠŠka – **Kateřina Bizoňová**

MIŠŠák – **Viktor Beneš**

1.-3. ročník

MIŠŠička - **Natálie Atanasiadu**

MIŠŠáček – **Hynek Podařil**



Divácký titul **MISS sympatie** získává opět **Kateřina Bizoňová**. Ani ostatní účastníci neodchází s prázdnou a jejich odvaha je oceněna sladkou odměnou.

Tak, dárek je rozbalen, tajemství je odhaleno, pódium pohasíná a nám nezbyvá, než se začít těšit na rozbalování dalších dárečků, tentokrát už doma u vánočního stromčku.



MIKULÁŠ

DOBŘÝ PŘÍTEL VÁŠ

V předvečer svátku svatého Mikuláše chodí snad v každém městě i vesnici skupinky v maskách představujících Mikuláše, čerta a anděla. Tento zvyk přežil staletí a je stále velmi oblíbený. Na svátek svatého Mikuláše dnes skoro nikdo nezapomene.

Tradičně navštěvuje Mikuláš se svou družinou také naši školu. Od rána bylo na chodbách slyšet hlasité hudrování čertů a ne jeden nedočkavec netrpělivě očekával zabouchání na dveře a příchod Mikulášovy družiny. Ta už ale vchází a andělé slovy „Už je tady, už je tady, přišel dobrý přítel váš. Už je tady, už je tady svatý biskup Mikuláš!“ vítají Mikuláše. Ten hodné děti chválí a odměňuje sladkostmi, zlobivé a neposlušné naopak kárá a nabádá k nápravě.

Nikdo si nemůže být jistý před zlými pohledy čerta, který vyhlíží hříšníky a šup s nimi do pytle. I tentokrát se v každé třídě našel nějaký ten dareba, který zlobil paní učitelku, neplnil své povinnosti, nedával pozor či nemluvil „spisovnou češtinou“. Takový hříšník musel odejít s čertem na chodbu, slíbit svoji nápravu a zazpívat písničku. Aby pak zlobivce všichni poznali, čert mu zašpinil sázemí tvář a vy jste ho pak mohli potkat na chodbách přímo čertovsky zmalovaného.



Ti nejmenší se trásli strachem před čertem v huňatém kožíchu, s řetězem a pytle, ve kterém si ty zlobivé děti odnášel. Když chtěl odnést paní učitelku Kotovicovou, děti ve 2.A se dokonce rozběhly a svoji paní učitelku bránily. Mnohým dětem se zadrhl hlas a jen obtížně odříkaly svou básničku. Pokud se jim to podařilo, dostaly sladkou odměnu.

Jak Mikuláš přišel, zase odešel. A my všichni se už budeme těšit na toho dalšího, neboť mikulášská obchůzka patří dnes k nejrozšířenějším lidovým obyčejům.

Mikulášská družina z 9.B

HUDEBNĚ POHYBOVÉ PÁSMO **PŘIŠEL K NÁM MIKULÁŠ**

5. prosince si každoročně připomínáme onen tajemný předvečer svátku svatého Mikuláše, kterým začíná ta pravá předvánoční nálada. Zvláště ti nejmenší se nemohou dočkat dne, který mimo nadějí na sladkou nadílku v sobě skrývá i strach před čertem, neboť nikdo si není zcela jist svým bezchybným chováním.

Děti ze 4. a 5. tříd měly štěstí, že se se svatým Mikulášem a jeho družinou setkaly v kreslárně naší školy osobně. Žáci 8. ročníku si pro ně připravili hudebně pohybové pásmo s názvem **Přišel k nám Mikuláš**. Leckterému neposedovi, který se nebojácně chlubil svou statečností, naskakovala husí kůže při pomyšlení, jak by právě on mohl být za své hříchy čertem potrestán. Ale nikdo se bát nemusel, čert žádného nezbedu metlou nepřetáhl ani do pekla



s sebou nevzal. Jakmile vešel do místnosti Mikuláš s anděly, tak si to již ani nedovolil.

Mikuláš vyzkoušel děti z modliteb a nabádal k poslušnosti a úctě k rodičům. Pak už byla na řadě nadílka sladkostí, o kterou se postarali andělé. A zatímco děti rozbalovaly bonbóny, Mikuláš se svou družinou pomalu odešel. Na závěr si všichni mohli zazpívat píseň Pavla Nováka Budliky, budliky, my jsme čerti z pekla.

Mikuláš se svou družinou si

pochůzku zopakoval ještě odpoledne před zraky nejen dětských, ale i dospělých diváků, mezi kterými nechyběli také učitelé. Všem bychom chtěli poděkovat za jejich pozornost a doufáme, že hroživý pohled čerta a laskavé slovo Mikuláše a andělů patřilo k příjemným zážitkům tohoto dne.

Poté se již všichni mohli těšit, až večer zazvoní zvonek a domů přijde ještě jeden Mikuláš s čertem a andělem. Přišel?

Hudebně pohybová výchova

Anketa

tentokrát vánoční...

Je celkem zřejmé, že na sklonku roku jsme naši anketu věnovali otázkám, které se bezprostředně týkají Vánoc. Zajímalo nás, jak se na Vánoce těšíte, jaké zvyky a tradice doma dodržujete a jak slavíte úplný závěr roku. Ptali jsme se žáků i učitelů.

- 1. otázka:** Těšíte se na vánoční prázdniny?
- 2. otázka:** Jaké vánoční zvyky doma dodržujete?
- 3. otázka:** Co se vám vybaví při slovu Vánoce?
- 4. otázka:** Jaký nejoriginálnější dárek jste dostali nebo dali?
- 5. otázka:** Slavíte silvestra? Jak?
- 6. otázka:** Viděli jste někdy Ježíška? Jestli ano, jak vypadal?
- 7. otázka:** Dáváte si do nového roku nějaká předsevzetí? Jaká?

ŽÁCI

Anežka Jinková, 8.A

1. Určitě, protože nebudu muset chodit do školy.
2. Jím ráda kapra, mňam, ale stromeček nezdobím.
3. Prázdniny, sníh, dárky, pohoda...
4. Kolečkový brusle.
5. Jo, s celou rodinou.
6. Ne.
7. Asi ne.

Věra Hanáková, 8.A

1. Docela jo, i když nebudu moct chodit do školy.
2. Zdobím stromeček, ale kapra nejím.
3. Čas pohody.
4. Ty jo, tak to nevím.
5. Jo, pouštíme petardy, připijeme si.
6. Ne a moc mě to mrzí.
7. Jo, že se budu učit.

Karolína Mičíková, 9.A

1. Jo, hodně moc, nebudu ve škole, bude klid.
2. Adventní věnec, vánoční stromeček...
3. Klid, pohoda, dárky.
4. To nevím, asi ještě žádnéj.
5. Jo, ohňostroj, přípitek a... ostatní.
6. No jasně, vypadal jako Ježíšek.
7. Ne, radši...

Sabina Šebková, 9.B

1. Jo, budu mít klid, možná...
2. Dám si kapra, zdobím stromeček...
3. Sníh, rodina.
4. Na to si teď nevzpomenu.
5. Jasný, vždycky nějakým originálním způsobem.
6. Ne, vždycky mi utekl.

7. Raději už ne, nikdy jsem to nevydržela.

Vojtěch Dvořák, 7.A

1. Jo, těším, budu doma.
2. Asi žádný, maximálně se dívám na pohádky.
3. Dávají se dárky, chodí Ježíšek.
4. Dostal jsem bráchu
5. Slavím, jsem s rodinou.
6. Jo, každý den.
7. Ne, nikdy.

Lucie Mašová, 9.B

1. No jasný, nebudu muset chodit do školy.
2. Krájení jablíček, skořápky.
3. Stromeček.
4. Nevím, teď si na nic originálního nevzpomínám.
5. Jo, jsem s kamarády.
6. Ne.

7. Jo, určitě, třeba že nebudu mluvit sprostě.

Miloš Holeček, 8.B

1. Jo, budu moct jezdit na snowboardu.
2. Dívám se na pohádky.
3. Sníh.
4. Nevím.
5. Jo, vždycky nějak.
6. Ne, škoda.
7. Ne, nedávám.

Vojtěch Kopečný, 6.A

1. Jo, protože jsou Vánoce.

2. K večeri máme řízek.
3. Dárky.
4. Nevím.
5. Jo, s babičkou a s celou rodinou.
6. Ne.
7. Ne.

Filip Hugo, 5.A

1. Jo, hrozně moc, mám Vánoce rád.
2. Nechodím ke stromečku dřív, než přijde Ježíšek.
3. Svátky klidu a míru.
4. Kočka, která stála 55Kč.

5. Jo, pouštíme dělobuchy a petardy.
6. Ne, ale jednou jsem si to myslel.
7. Ne.

Jakub Neděla, 7.C

1. Jo, nebudu muset do školy.
2. Myslím, že ne.
3. Stromeček, dárky, ozdoby.
4. Nevím, nevzpomínám si.
5. Jo, dívám se na televizi a pouštím petardy.
6. Ne.
7. Radši ne.

UČITELÉ

Jana Klementová

1. Ano, těším se, budu doma a ne v práci.
2. Stromeček, krájíme jablíčka, chodíme do kostela...
3. Stromeček, dárky, cukroví, úklid.
4. Dostala jsem snubní prstýnek.
5. Ano, s rodinou hrajeme hry, rachejtle, přípitek.
6. Ne, nikdy, dokonce ani zlaté prasátko.
7. Vždycky, ale nikdy je nedodržím.

Eva Ficová

1. Samozřejmě, budu doma s rodinou.
2. No, myslím, že ne, prostě normálně štedrovecerní večere, stromeček a podobně.

3. Klid, pohoda, jsem s rodinou.
4. Socha domorodce od syna (s pupíkem:-))
5. Ano, s přáteli.
6. Ne, ale tento rok už se na něj těším.
7. To ne.

Ivan Walzberger

1. Samozřejmě, nebudu muset do práce.
2. Zlaté prasátko, lodičky, zabíjíme kapra atd.
3. Stromeček, dárky.
4. Nevím.
5. Ano, s přáteli.
6. Samozřejmě, viděl jsem ho jako Jezulátko v jesličkách v kostele.
7. Ne, protože se dávají proto, aby se porušovala.

Miroslav Sláma

1. No to je snad jasný, ne?
2. Rád zpívám koledy.
3. Pohoda, klid.
4. Nevím.
5. Ano, slavím ho den dopředu.
6. Ne, a moc mě to mrzí
7. Ne.

Pavel Hnízdl

1. Rozhodně, klid, pohoda.
2. Ty, které jsem se naučil doma.
3. Klid, pohoda, rodina.
4. Teď si nevzpomínám.
5. No, ono stejně není co. Člověk je zase o rok starší.
6. Ne, asi mě nějak minul.
7. Ne.

Anketu připravily Dominika Kutílková, Marie Měcháčková a Kristýna Jančíková, 8.C

SOUTĚŽE

Ü JSME MLADÍ DEMOSTHÉNOVÉ?

- Pro letošní školní rok jsme se přihlásili do soutěže **Mladý Demosthénés**. Kdo vlastně dal jméno této soutěži? Demosthénés byl athénský politik, ale především skvělý řečník, který je považován za tvůrce vrcholného řečnického stylu.

Z toho vyšlo i zaměření soutěže, kde se hledají noví dobří řečníci. Během listopadu probíhala třídní kola této soutěže, do níž se zapojily sedmé až deváté ročníky. Poroty složené z žáků jednotlivých tříd vybraly dva až tři zástupce, kteří je reprezentovali ve školním kole.

- 5. prosince 2007 se sešli nejen soutěžící, ale i jejich fanouškové u školního kola. Porotou tentokrát byli pedagogové naší školy. Jejich rozhodování nebylo vůbec lehké. Soutěžící měli připravené nejrůznější příspěvky – objevily se úryvky z filmu, zpravodajské šoty, vlastní příhody či zamyšlení... Zkrátka bylo z čeho vybírat. Mnozí si vyzkoušeli, jak na ně působí tréma nebo jaké to je, když nám vypadne text či nejste připraveni tak, jak byste chtěli. Do užšího výběru se dostali tito žáci:

Renata Bukáčková, Věra Hanáková, Patrik Chrást, Miloš Jinek, Helena Nosková a Šárka Poulová.

- Vítězkou se stala Helena Nosková, která pokračuje ve své kategorii do regionálního kola. Dodatečně jsme se dozvěděli, že může být nominován i zástupce mladší kategorie, a proto jsme na základě dosažených výsledků nominovali i Lucii Novotnou.

- Všem soutěžícím a divákům děkujeme, že dokázali vytvořit skvělou atmosféru soutěže.

Mgr. Marcela Zelenková

Ü BASKETBALOVÝ A FLORBALOVÝ ZÁPAS 8. TŘÍD

„Tak, a teď jim to natřem!“ V podobném duchu probíhal basketbalový a florbalový zápas všech 8. tříd 9. listopadu 2007 ve školní tělocvičně. Všechna dívčí basketbalová družstva se snažila vybojovat vítězství, ale u některých to bohužel nevyšlo. Průběh utkání byl v celkem pohodovém duchu, fandové fandili jako o život a medaili by si zasloužil pan učitel Hnízdil, který své třídě 8.A držel palce opravdu poctivě!!!

- Ovšem samotný zápas se neobešel bez menších „kolizí“. V utkání 8.B a 8.C došlo k hromadné srážce, a tak na zemi ležela slušná hromádka hráčů. Naštěstí se nikomu nic nestalo, a tak se mohlo pokračovat. Po urputných bojích byl výsledek šokující. 8.A a 8.C musely hrát rozhodující zápas, jelikož remízovaly. Obě třídy, značně vysílené předchozími zápasy, do toho daly vše. V poslední minutě dala 8.A koš a o vítězi bylo rozhodnuto. Tudíž výsledné pořadí basketbalového zápasu bylo následující: 8.A, 8.C, 8.B, 8.D. Vítězné družstvo vyhrálo dort.

- Kromě dívek si zahráli i kluci a to ve florbale. Narozdíl od dívek neutrpělo žádné z družstev úraz. Kluci se bili jako lvi, nikdo se nechtěl vzdát bez boje. V rozhodujícím zápase 8.C proti 8.D ještě pár minut před koncem nebylo jasné, kdo bude vítěz. V posledních 30 vteřinách dali kluci z 8.D rozhodující gól, čímž si vybojovali vítězství. Pořadí bylo následující: 8.D, 8.C, 8.B, 8.A.

Všem 8. třídám se toto příjemně strávené odpoledne určitě velice líbilo a nebylo by špatné si to někdy zopakovat!

Barbora Dutková a Andrea Žváčková 8.C

Kralice, Dukovany, Dalešice

EXKURZE 8. TŘÍD

Je už celkem pravidlem, že se 8. ročníky vypravují na exkurzi do Kralic, Dukovan a Dalešic. Brzy ráno jsme se jako tradičně sešli u kulturáku. Jakmile autobus dorazil, pohodlně jsme se usadili na sedadla. Cestu si každý užíval po svém - někdo dospával, někdo si dal sluchátka do uší a někdo se bavil a smál na celý autobus.

První zastávka byla v Kralicích. Tam jsme navštívili kostel a muzeum. Po prohlídce jsme pokračovali na cestě do Dalešic. To, jak jistě všichni víte, je vodní elektrárna. Součástí prohlídky byla „procházka“ po sto-metrové hrázi. Uvnitř elektrárny jsme se pak dozvěděli spoustu zajímavých věcí a podívali se i na film o elektrárnách po České republice.

Poté jsme pokračovali v cestě na naši poslední zastávku. Tou byla pro změnu jaderná elektrárna Dukovany. Zde jsme se opět dívali na dva patnáctiminutové filmy. Pak jsme se rozdělili na skupinky, ujal se nás průvodkyně a šli jsme na prohlídku elektrárny. Viděli jsme mnoho zajímavých věcí (např. model reaktoru, reaktorovou místnost aj.). Po zhruba dvouhodinové prohlídce zajímavých prostor jsme šli zpět k autobusu. Dosedli jsme a vyrazili. Někdo vytáhl svačinu a někdo opět relaxoval při poslouchání své oblíbené hudby. Do Nového Města jsme dorazili někdy kolem čtvrté hodiny odpoledne. Rozešli jsme se domů naplnění spoustou informací. Myslím, že tahle exkurze se všem moc líbila. Nejspíš se všichni shodneme na tom, že to byl příjemně strávený den (lepší než ve škole). Bylo to fajn.

Kateřina Houserová, 8.C

FOTO soutěž



Minulé kolo bylo bohaté na odpovědi, ale správných mnoho nebylo. Vlastně pouhé čtyři žákyně poznaly na fotografii paní učitelku **Ficovou**. Ostatní tipovali např. paní učitelku Svobodovou, Knapčokovou a podobně. Takže všechny čtyři správné odpovědi oceníme. Jsou to:

Vlasta Janíčková, Barbora Dutková a Julie Bartoňová z 8.C a Karolína Mičíková z 9.A.

V tomto kole naší fotosoutěže pro vás máme úkol se zimní tematikou. Poznáte, kdo z učitelského sboru to takhle elegantně „zapíchnul“ při lyžařském výcvikovém kurzu 7. ročníku? Svoji odpověď pošlete e-mailem (puclik@nmnm.cz) nebo vhod'te lísteček s odpovědí do redakční schránky u kabinetu výpočetní techniky. Nezapomeňte na lísteček napsat kromě správné odpovědi i svoje jméno a třídu. Na vaše odpovědi čekáme do **31. ledna 2008**.



VYZVÍDALI JSME...

...tentokrát u paní učitelky Kozárové

Kdyby nezáleželo na penězích, do jaké země byste se chtěla podívat? Dovedete si představit, že byste tam i žila?

Určitě do nějaké exotické, ale více by mě lákalo Irsko, Skotsko, Skandinávie. Nějakou dobu bych tam určitě dokázala žít, to už mám vyzkoušeno z dlouhodobějších pobytů, ale natrvalo asi těžko. Zpočátku je všechno nádherné, fantastické. Později to zevšední a začíná chybět komunikace a běžný život v českém prostředí a nastává velké těšení na návrat. Bez možnosti návratu je naráz všechno protivné.

Lidé, jazyk, prostředí. A proto staré dobré přísloví: Všude dobře, doma nejlépe.

Jak myslíte, že vás vidí žáci?

Nevím. Snad některým trochu sympatická, některým méně. Doufám, že nejsem někomu vložene protivná. Znovu přísloví: Ještě se nenarodil člověk ten, co by se zalíbil lidem všem.

Co se vám vybaví, když se řekne Anglie?

Nádherná země, kde můžete vidět stará i moderní města, nádhernou přírodu, moře. Mne ale ze všeho nejvíce fascinoval oceán.
Ten



se vůbec nedá srovnat s mořem v Chorvatsku, Itálii nebo Řecku. Když večer nastává příliv, vítr fouká, moře hučí a ženou se obrovské vlny, které zvedají velké kameny ze dna a vyhazují je daleko až na silnici na nábreží, to jde skoro mráz po zádech.

Myslíte, že naše škola by se dala něčím zlepšit?

Určitě. Potřebovali bychom například vybavenou jazykovou učebnu. Ale myslím si, že nejdříve by muselo hodně žáků naší školy změnit svůj postoj vůči majetku školy. Proč něco nového, zajímavého nebo jenom prostě to, co mi nepatří, se snažit zničit, pokazit, sebrat a kousek dál zahodit? Na náhradu takto zničených věcí, případně jejich zabezpečení se věnuje spousta peněz, času a v neposlední řadě i energie. A to všechno pak schází jinde.

Proč jste si jako učební předměty vybrala zrovna jazyky?

Velmi ráda cestuji, a když někam přijedu, chci se i sama domlouvat, rozumět alespoň trochu, o čem se lidé baví, jestli se třeba nebaví na můj účet. Chci se dozvědět něco, o čem se nikde nepíše. A to bez znalosti jazyků nelze. A znalost jednoho jazyka rozhodně nestačí. A protože mě baví předávat svoje znalosti, hledat možnosti, jak je předávat, ukazovat, jak získané znalosti používat, vybrala jsem si učitelství jazyků.

Co vy a počítač?

Počítač se stal mým pomocníkem. Používám ho pouze v určitých oblastech, které potřebuji pro svou práci. Jiným oblastem nerozumím, ale

netvrdím, že v případě potřeby se s nimi neseznámím.

Kdybyste mohla změnit minulost, vybrala byste si znovu práci učitelky?

Určitě ano, i když v poslední době existuje celá řada nových možností mnohdy určitě mnohem atraktivnějších, hlavně co se jazyků týká.

Který z učitelů je vám z naší školy sympatický? S kterým si rozumíte?

Myslím, že sympatičtí jsou mi všichni, každý svým způsobem. Rozumím si asi se všemi. S kým více, těžko říct. Se všemi mohu mluvit o všem. Alespoň si to tak myslím.

Jaké máte mimo profesi učitelky záliby?

Cestování, jazyky, ráda si přečtu pěknou knížku, občas i v originále, ale mám strašně málo volného času.

A teď něco z přírodopisu. Do jaké skupiny savců patří králík a zajíc?

No, řekla bych, že do hlodavců, podle těch zubů. (poznámka redakce: tato odpověď je špatně, zajíc a králík patří do skupiny zajíců)

Co jste říkala na Růženku?

Co to je? (Odpověď redakce: had pana učitele Směkala, který se před časem stal na jeden den živou učební pomůckou v přírodopisu.) Jelikož jsem Růženku neviděla, nemůžu posoudit. Ani nevím, že tu byla. Ale určitě musela být hezká.



**Rozhovor připravila
Barbora Dutková a Vlasta Janíčková, 8.C**



okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Zdravíme vás všechny opět ze Slavkovic!

Konečně vám můžeme prozradit, jaká hra bude v tomto roce na naší školičce. Už nebudeme žít ve středověku, ale stanou se z nás přímo **INDIÁNI!**

Jak to všechno začalo? Rádi bychom vám vše sdělili, ale pěkně postupně!

Jeden pátek nás do tělocvičny odvedla hostující praktička Jana (budoucí učitelka). My jsme vůbec netušili, co se bude dít, tentokrát jsme se nehonili za míčem jako obvykle. Uprostřed místnosti jsme poznali ohniště, kožesiny, luky, tak jsme usedli na lavičky a NĚCO očekávali.

Najednou se ozvaly tóny (hudba z filmu Vinnetou), otevřely se dveře a za zvuků bubnu vešli tři opravdoví indiáni v krásných šatech. Jejich dlouhé černé vlasy zdobí překrásné členky s barevnými péry, v rukou mají kopí a tomahavky, náčelník dýmku míru... Obešli ohniště, poklonili se Velkému

duchu ohně a pohodlně se usadili. Ani jsme nedutali, jak se nám líbili.

To už Velký náčelník zapálil dýmku míru a společně s Velkým medvědem a Rychlým šípem vychutnávali klid a mír ve svém území. Do hrající hudby zazněl hlas, který popisoval život v indiánské vesnici. Úplně jsme se přenesli do



amerických hor, viděli západ slunce, koupali jsme se v řece Colorado, poslouchali křik orla, dusot koní...

Krásnou pohodu, přímo romantickou, najednou překazil vystrašený křik mladého lovce Ptačího pírká. Ten přiběhl s kopím a překotně oznamoval

náčelníkovi i ostatním stařešinům, co viděl...

Když stopoval bílého jelena, dostal se až k veliké rokli. Vylekal ho dusot koní a lidské hlasy. Rychle se ukryl za nejbližší keř a pak se tiše plížil jako had až na kraj rokle. Co dole viděl, ho velmi vylekalo. Mnoho bílých tváří, mnoho koní, mnoho pušek... Ptačí pírkó vyslechl, že po východu slunce bílí muži obsadí indiánskou vesnici, pobijí muže, ženy i děti a zaberou jejich území.

„Nesmí nám vzít naše území, musíme se bránit,“ vykřikl téměř současně náčelník, Velký medvěd a Rychlý šíp. „Požádáme o pomoc i sousední kmeny – Dakoty, ti nám jistě pomohou. Bledým tvářím naše území nedáme. Vykopeme válečnou sekuru!!!“

Velký medvěd se rozjel k dalekému kmeni u Velkého potoka, tam žije kmen **SLAVAČŮ**, aby je také poprosil o pomoc (Slavači jsme samozřejmě **my**).

Najednou jsme i my byli indiáni a moc rádi bychom pomohli bojovat proti bledým tvářím. Ale dokážeme to? Jsme bojovní, odvážní, bystří, silní, stateční jako Siuxové? Stanou se z nás stateční bojovníci? Co všechno musíme podstoupit? Přijme nás náčelník ke svému kmeni?

To uvidíme na konci roku. Náčelník nás prověří několika nelehkými zkouškami, za splněné úkoly dostaneme ptačí pírko do čelenky, kterou jsme si vyrobili.

Náčelník nás svolal ke svému ohni a na důkaz toho, že chceme podstoupit všechny

zkoušky a stát se indiánem, jsme společně vykourili dýmku míru. Pak jsme se naučili jednu indiánskou píseň a dostali první úkol – vyrobit čelenku.

Ani se nám nechtělo do třídy, stále jsme obdivovali kostýmy a jak se v nich naše paní učitelky a paní Ondráčková změnily...

To bylo před měsícem. První zkoušku již máme také za sebou – **Cesta lišky** (bystrost). Měli jsme vyluštit zadání úkolu v indiánském písmu (podle klíče) a potom napsat také v indiánském písmu řešení.

My vám prozradíme, že jsme měli každý vymyslet svoji přezdívkou a napsat ji indiánsky.

Všech 28 SLAVAČŮ má již přezdívkou a čelenky zdobí první pero. Co musí SLAVAČI ještě překonat, aby splnili další cesty? Získají 2. pírko?

Tento měsíc nás čeká **Cesta vlka**, ale více vám prozradíme příště. Držte nám palce, ať nám pírka do čelenek přibývají. Nechtěli byste být mezi námi?

SLAVAČI ze Slavkovic

Prvňáčci už umí číst

SLAVNOSTNÍ PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

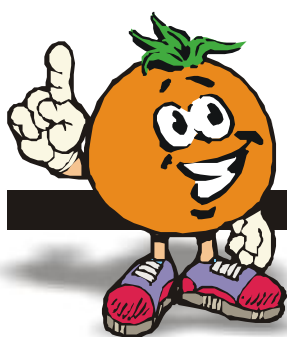


Prosinec je měsíc, který je celý takový tak trochu svátečně a pohádkově laděný. Tradičně se všichni setkávají s Mikuláší, čerty a anděly. Do 1.A a 1.B zavítali navíc ještě dva skřítky čtenářičci, kteří dětem vesele vyzváněli svými zlatavými rolničkami. V pondělí 3. a ve čtvrtek 6. prosince 2007 totiž všichni prvňáčci předvedli svým rodičům, jaké čtenářské dovednosti už získali za období, kdy chodí do školy.

Netradiční hodina byla zahájena písničkou, po ní následovala malá rozcvička a přes básničku se všichni přenesli do světa pohádek. Pak nastal ten slavnostní okamžik – vlastní pasování opravdovým obřím mečem a předání kytičky se stužkou. Nakonec byli všichni ještě odměněni za své čtenářské výkony velkým potleskem a s jiskřičkami radosti v očích se rozcházel domů.

To, že děti ve velice krátké době zvládají plynulé čtení, je dáno nejen jejich přirozenými schopnostmi, ale i tím, že výuka čtení probíhá na naší škole již několik let takzvanou genetickou metodou, která právě toto umožňuje. Na slavnostním pasování se kromě hlavních aktérů – tedy prvňáčků podílela žákovská knihovna naší školy a členky redakční rady školního časopisu Puclík. Poděkování patří i novoměstské firmě Baal Print – Jaroslav Badalík, jejíž sponzorský dar ve formě pěkně vyvedeného tisku na kokardě určitě všechny potěšil.

Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Marcela Žďánská



SBĚR KŮRY

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Na přelomu listopadu a prosince proběhlo v pořadí už šesté kolo výběru pomerančové a citrónové kůry. S potěšením konstatuji, že letošní rozjezd byl daleko lepší než loňský, dokonce bylo nutné přidat další kolonku s kůrou citrónovou, neboť i její množství začíná utěšeně narůstat. Od letošního roku máme i další dva nové přispěvatele – jedním z nich je škola ve Slavkovicích a druhým naše školní kuchyně, která se „specializuje“ na citrónovou kůru. Výsledky sběru vidíte v tabulce.

TŘÍDA	POMERANČOVÁ KŮRA KG	CITRÓNOVÁ KŮRA KG	TŘÍDA	POMERANČOVÁ KŮRA KG	CITRÓNOVÁ KŮRA KG
1.A	2,85	0,20	6.A	1,60	0,06
1.B	4,90		6.B	1,34	0,19
2.A	4,60	0,35	6.C	3,09	
2.B	3,70		7.A	8,85	0,05
3.A	2,85	0,05	7.B	2,76	
3.B	5,65	0,20	7.C	3,20	
4.A	2,42	0,90	8.A		
4.B	1,50		8.B	2,79	
5.A	2,39		8.C	1,61	0,55
5.B	7,25	0,10	8.D	2,41	
			9.A	2,08	
			9.B	6,36	
			9.C		
1. stupeň	38,11	1,80	2. stupeň	36,09	0,85
sborovna			jídelna		1,30
ředitelna	2,55	0,81	Slavkovice	29,58	
ŠKOLA CELKEM: POMERANČ 106,33 KG, CITRÓN 4,76 KG					

Od této chvíle nás bude provázet ještě druhá tabulka, která informuje o množství odevzdaných víček od PET lahví v kilogramech. Výjimečně jeden řádek zaplnil volitelný předmět EKOLOGICKÁ PRAKTIKA, fungující na naší škole již několik let, který se činil už v loňském školním roce a v rámci své výuky nasbíral skoro dva pytle víček. Protože jej tvořili žáci z různých tříd, jsou jejich nasbírané kilogramy uvedeny zvlášť.



TŘÍDA	VÍČKA KG	TŘÍDA	VÍČKA KG
1.A	8,50	6.A	0
1.B	7,05	6.B	3,68
2.A	5,40	6.C	7,75
2.B	4,60	7.A	3,26
3.A	15,00	7.B	6,95
3.B	2,50	7.C	8,05
4.A	8,80	8.A	3,40
4.B	3,90	8.B	8,98
5.A	11,20	8.C	10,01
5.B	20,00	8.D	11,65
		9.A	2,58
		9.B	17,64
		9.C	2,84
		EKO praktika	12,50
1. stupeň celkem 86,95 kg		2. stupeň celkem 99,29 kg	
sborovna	2,58	ředitelna	1,28
ŠKOLA CELKEM 190,01 KG			

Naše „finanční konto“ se sice tímto kolem rozrostlo, takže všem za jejich pílí děkuji, ale suma ve výši zhruba 3 000 Kč není ještě dostačující, takže do května nám **zbývá dospořit 2 000 korun**, aby-
chom Gabrielovi mohli zaplatit další školné a zajistili mu tak postup do druhé třídy.

Sedmý výběrový týden proběhne na konci měsíce března, víčka můžete nosit průběžně po celý rok.

PODĚKOVÁNÍ NEZNÁMÝM NÁLEZKYNÍM

Téměř denně jsme zahlcováni negativními zprávami o událostech, které se kolem nás dějí, proto každá sebemenší pozitivní zprávička zahřeje na duši. Jednou takovou bylo i zjištění, že na naší škole jsou poctivé žákyně, které když našly na chodbě v prvním patře zlatý náramek, tak ho odevzdaly paní sekretářce.

Patří jim můj dík a sladká odměna. Pokud budou mít zájem vystoupit z anonymity, mohou se pro ni kdykoliv dostavit do třídy 4.A.

Mgr. Pavlína Poláčková



V sobotu 24. listopadu 2007 jsme se brzy ráno sešli u Kulturního domu v Novém Městě na Moravě a společně s paní učitelkou Poláčkovou, která měla celý výlet perfektně pod kontrolou, jsme se nalodili do autobusu a rozjeli se vstříc velkoměstu.

Při cestě do Prahy nám paní učitelka řekla, jak celý den bude probíhat, a potom nám na videu pustila film Jak se krotí krokodýli. Měli jsme jednu zastávku.

Do Prahy jsme přijeli kolem desáté hodiny. Vystoupili jsme u kostela sv. Cyrila a Metoděje a odtamtud jsme šli ke Staro-

městské radnici. Cestou nám paní učitelka ukázala restauraci, ve které se můžeme najíst. Na radnici nám potom koupila vstupenky a my si mohli prohlédnout čtyři staroměstské domy, sklepení radnice a jak funguje orloj.

Po prohlídce jsme měli možnost se jít podívat do Stoky, ale protože se tam stékají tři kanály splaškové vody, někteří odmítli. A jelikož už nám pěkně kručelo v bříškách, rozhodli jsme se pro nějaký dlabanec.

Později jsme se jen tak procházeli po Praze a ochutnávali skvělou pražskou zmrzlinu, i když ten den byla docela zi-

ma. O půl druhé jsme odjeli z Prahy do Divadla čar a kouzel Pavla Kožíška v Líbeznicích. Představení trvalo dvě a půl hodiny. Magická esa, která jsme viděli, byla neuvěřitelná. Nejvíce nás asi zaujalo prolézání roztočeným větrákem nebo propíchnutí hořícími kovovými hroty. Po představení se konala autogramiáda a pak hurá domů!

Někteří byli tak unavení, že usnuli už v autobuse. Do Nového Města jsme přijeli kolem deváté hodiny večer. Unavení, ale plní krásných zážitků.

Město vidím veliké...

Na sklonku měsíce listopadu zavítala do našich končin kněžna Libuše se svojí družinou. Její prorocství si vyslechli všichni žáci prvního stupně naší školy, ba co víc, poznali i sestry – Kazi a Tetu. Představil se jim statný Bivoj, který udolal divokého kance, a udatná Vlasta, která stanula v čele dívčí války.

Interaktivním programem provázel herec Jan Přeučil coby pan Jirásek – autor Starých pověstí českých, a doprovod mu dělala paní Jirásková v postavě herečky Evy Hruškové. Díky tomu, že děti se staly spoluaktéry představení a byly vtaženy do děje, je poměrně velká naděje, že se nejen dobře pobavily, ale alespoň část z nich odešla obohacena o další nové poznatky.

Mgr. Pavlína Poláčková



MEDOVÉ POHLAZENÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

Nezadržitelnou známkou blížících se vánočních svátků je už téměř tradiční včelařská výstava. Letos již poosmé ji navštívili všichni žáci naší školy se svými učiteli, ti totiž rádi využili nabídku českého svazu včelařů, který celou akci zaštiťuje jako pořadatel. Gobelínový salonek kulturního domu se proměnil v improvizovaný úl – myšleno doslova i obrazně, protože množství dětí, které se tam v jednom okamžiku nacházelo, tak trochu připomínalo hemžení včeliček v úlu.

Všichni si nejen prohlédli dřevěný úl vyrobený z kmene stromu, nakoukli i do úlu proskleného, osazeného živými včeličkami a vyslechli celou řadu zajímavostí ze života včel – třeba že včela, aby naplnila medný váček velikosti špendlíkové hlavičky, musí navštívit až 1 000 květů a na 1 kg medu musí obletět přibližně 1 000 000 květů. Po této informaci již všichni zcela určitě pochopili význam rčení „být pilný jako včelička“.

Všichni mohli ochutnat z několika druhů medu a nakoupit nejen medová lízátka a perníčky, ale i další produkty, jejichž nedílnou součástí je některý z včelích produktů – med, pyl, propolis apod. Našli se i tací, kteří med ochutnali poprvé v životě, což bylo docela překvapující zjištění. Vzhledem k tomu, že opakování je matka moudrosti, tak si děti nejen oživily a doplnily své znalosti, ale v řadě případů využily této příležitosti a obstaraly si i drobné dárečky pod stromeček pro své blízké.

Všem, kteří se na výstavě podíleli, patří poděkování, protože takto pojatá praktická forma výuky je pro děti nejen záživnější, ale i poučnější.



Sedmáci medáci

V týdnu od 12. do 16. listopadu navštívily všechny sedmé ročníky včelařskou výstavu v kulturním domě. Největší atrakcí zde kromě živých včel byla ochutnávka všech možných i nemožných druhů medu. Různě barevné sklenice obsahovaly několik druhů medu. Všichni (až na pana učitele, který med nejí) ochutnávali a ochutnávali, až se jim dělaly boule za ušima. Pod stolem rostla hromada dřívěk, které nahrazovaly lžičky. Podle našich informací se z nikoho včela ani vosa nestala a nikdo netrpěl zaživačskými problémy. Kupodivu!

Na výstavě nebyly jen včely, ale například i obrovské sršní hnízdo (prázdné), vosí královna (živá v krabici) a krásný dřevěný betlém. Většina dětí utratila peníze za medové svíčky a moc dobré perníčky. Někteří zatoužili i po medovině. Zůstalo jen u toužení, protože ji nikdo v naší přítomnosti neochutnal. Tedy alespoň doufáme. Výstava byla fajn a myslím, že se každý i ledacos nového dozvěděl a vzal si z pilných včeliček příklad.

Mgr. Petr Smékal

I když byl čtvrtek, český jazyk (a to se v 5.A píše vždycky diktát, který děti mimochodem neminul), začali jsme trochu netradičně. Vařením podle zvláštního receptu. Zkuste si ho také uvařit:

Připravíme si tvrdou souhlásku ze slova šuplík a vysypeme spolu s druhou samohláskou slova halena do hrnečku. Zalijeme to měkkými souhláskami ze slov čáp a čelo. Necháme to deset minut louhovat, scedíme a osladíme to druhým písmenem ze slova písmeno. Důkladně promícháme. Přikusujeme k tomu měkkou souhlásku slova ráj spolu se třetí samohláskou slova kolomaz. Dobrou chuť.

Po uvaření záhadného slova jsme si s dětmi povídali, co je napadne, když se řekne čaj. Pak děti čekal slíbený diktát, tentokrát tzv. opravný. Kdo měl diktát opravený, tak dostal za úkol vyrobit hrneček. Ten nejhezčí měl být oceněn v předposlední vyučovací hodině, takže všichni pilně pracovali o každé přestávce.

Ve čtení jsme si četli legendy o objevení čaje, povídali jsme si o čaji, z čeho se vaří, jak se píše čínsky apod., ale hlavně jsme si čaj vařili. Soutěž o nejhezčí hrneček vyhrál globus Martiny Šikulové, která vyhrála můj „vánoční“ hrnek.

Poslední hodinu jsme dopíjeli čaj a vyráběli jsme čajovou dekoraci. Tento den nebyl pouze čajový, ale hlavně voňavý, protože nám různé druhy čaje spolu s „mandarinkovou“ aromalampou krásně provoněly celou třídu.

Podzimní tričkování

Mgr. Jaroslava Truksová

Tak jsme zase začali kutit, hrát si a vyrábět. V první dílničce jsme ochutnávali jablka a hrušky a vyráběli ovocné hudební nástroje. Druhá dílnička prvňáků a druháků měla téma strašidelné. Děti si donesly masky, soutěžily, tancovaly a vyráběly strašidla. Za odměnu si všichni odnášeli domů strašidýlka na špejli.

A zatím ta poslední dílna měla téma: **Podzimní tričkování**. Zdobili jsme trika savovou technikou a tiskem. Zkuste si doma také vyrobit. Potřebujete bavlněné triko, listy (jeden den prolisované), savo Perex, rozprašovač, igelitku a barvu na textil (nejlépe bílou). Igelitku strčíte do trika, rozložíte na zem a „poházíte“ triko listy. Do rozprašovače si nalijete savo (můžete naředit s vodou) a postříkáte jemně triko s listy. Po nastříkání začne látka reagovat a vybělí se. Místa, kdy ležely listy, zůstanou tmavá. Listy vyhodte a připravte si nové podobné velikosti a tvaru. Stranu listu, na které je žilnatina, potřete barvou na textil a přiložte na stejné místo, kde ležel předtím list při savení. Pěkné je, když list položíte mírně posunutě. Přes papír přitlačte. List se otiskne na triko. Po zaschnutí triko zažehlete.

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 47 – prosinec 2007

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Adéla Šujanová, Katka Houserová, Marie Měcháčková, Dominika Kutílková, Kristýna Jančíková

Barbora Dutková, Vlasta Janíčková, Andrea Žváčková

e-mail: puclik@nmnm.cz

http://zs1.nmnm.cz

Číslo 47 vyšlo 17. prosince 2007 v nákladu 35 výtisků